

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 332/2025-14

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Jany Baricovej a zo sudcov Miroslava Duriša (sudca spravodajca) a Miloša Maďara v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného Mgr. Vladimírom Šárnikom, advokátom, Rožňavská 2, Bratislava, proti postupu Okresného riaditeľstva Policajného zboru Bratislava IV v konaní ČVS: ORP-377/1-VYS-B4-2016, proti postupu Okresnej prokuratúry Bratislava IV v konaniach sp. zn. 1Pn 286/16/1104, sp. zn. 1Pn 393/16/1104 a sp. zn. 1Pv 370/16/1104, proti postupu Okresného súdu Bratislava IV v konaniach sp. zn. 0Tp/106/2016, sp. zn. 0Tp/107/2016 a sp. zn. 2T/98/2016, proti postupu Krajského súdu v Bratislave v konaniach sp. zn. 4Tpo/48/2016, sp. zn. 4To/61/2018 a sp. zn. 2Tos/125/2018 a proti postupu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v konaní sp. zn. 1Tdo/3/2023 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a** .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ označený v záhlaví tohto rozhodnutia sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 30. marca 2025 domáha vyslovenia porušenia základného práva na prerokovanie svojej veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom okresného riaditeľstva (vyšetrovateľa) v konaní ČVS: ORP-377/1-VYS-B4-2016, postupom okresnej prokuratúry v konaniach sp. zn. 1Pn 286/16/1104, sp. zn. 1Pn 393/16/1104 a sp. zn. 1Pv 370/16/1104, postupom okresného súdu (aktuálne Mestského súdu Bratislava I) v konaniach sp. zn. 0Tp/106/2016, sp. zn. 0Tp/107/2016 a sp. zn. 2T/98/2016, postupom krajského súdu v konaniach sp. zn. 4Tpo/48/2016, sp. zn. 4To/61/2018 a sp. zn. 2Tos/125/2018 a postupom najvyššieho súdu v konaní sp. zn. 1Tdo/3/2023. Sťažovateľ v petite ústavnej sťažnosti žiada, aby ústavný súd prikázal najvyššiemu

súdu konat' v napadnutom konaní bez zbytočných priet'ahov a priznal mu primerané finančné zadosťučinenie celkovo v sume 14 000 eur, ako aj náhradu trov konania.

2. Z ústavnej s'ťažnosti vyplýva, že bývalá manželka s'ťažovateľa podala 9. mája 2016 a 10. mája 2016 identické trestné oznámenia na s'ťažovateľa. Dňa 23. mája 2016 prokurátorka okresnej prokuratúry odovzdala trestné oznámenie na vybavenie okresnému riaditeľstvu. Dňa 8. júna 2016 Obvodné oddelenie Policajného zboru Bratislava-Karlova Ves odstúpilo trestné oznámenie okresnému riaditeľstvu. Dňa 30. júna 2016 dozorujúca prokurátorka nariadila vykonať vyšetrovanie. Dňa 1. júla 2016 vyšetrovateľ okresného riaditeľstva spísal s oznamovateľkou zápisnicu o trestnom oznámení.

3. Dňa 1. júla 2016 vyšetrovateľ začal trestné stíhanie vo veci, bola operatívne vy'ťažená maloletá poškodená a tiež bolo vykonané operatívne šetrenie v bydlisku maloletej poškodenej. Toho istého dňa vyšetrovateľ zadržal s'ťažovateľa a vypočul ho (s'ťažovateľ odmietol vypovedať bez prítomnosti advokáta). Okresný súd ustanovil maloletej poškodenej opatrovníka a následne vyšetrovateľ vypočul opatrovníka maloletej poškodenej. Vyšetrovateľ zabezpečil vykonanie analýzy nahrávky z mobilného telefónu oznamovateľky.

4. Dňa 2. júla 2016 vyšetrovateľ vzniesol s'ťažovateľovi obvinenie, vypočul maloletú poškodenú a s'ťažovateľa (odmietol vypovedať). S'ťažovateľ podal s'ťažnosť proti uzneseniu o vznesení obvinenia. Vyšetrovateľ tiež vypočul opatrovníka, zamestnankyňu Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny, oznamovateľku a svedkov ([REDACTED], [REDACTED], [REDACTED]).

5. Dňa 3. júla 2016 sudkyňa pre prípravné konanie vypočula s'ťažovateľa a uznesením sp. zn. 0Tp/107/2016 vzala s'ťažovateľa do väzby. Krajský súd uznesením sp. zn. 4Tpo/48/2016 z 12. júla 2016 zamietol s'ťažnosť s'ťažovateľa proti vzatiu do väzby. Dozorujúca prokurátorka zamietla 15. júla 2016 s'ťažnosť s'ťažovateľa proti uzneseniu o vznesení obvinenia.

6. Dňa 18. júla 2016 vyšetrovateľ pribral do konania znalca na vykonanie znaleckého psychologického posudku s'ťažovateľa a vyžiadal špecifikované správy. Dňa 4. augusta 2016 vyšetrovateľ pribral do konania znalca na vykonanie znaleckého psychologického posudku maloletej poškodenej. Znalec vyhotovil znalecké posudky 10. a 12. augusta 2016.

7. Dňa 25. augusta 2016 preštudoval vyšetrovací spis kolízny opatrovník maloletej. V rovnaký deň dve záujmové združenia predložili záruku za s'ťažovateľa. Dňa 30. augusta 2016 preštudovali vyšetrovací spis oznamovateľka a tiež s'ťažovateľ s obhajcom. S'ťažovateľovi nebolo umožnené oboznámiť sa s obsahom DVD, ktoré bolo súčasťou vyšetrovacieho spisu.

8. Vyšetrovateľ podal 31. augusta 2016 návrh na podanie obžaloby.

9. Prokurátorka 2. septembra 2016 podala okresnému súdu návrh na prepustenie s'ťažovateľa z väzby. Dňa 8. septembra 2016 okresný súd ustanovil s'ťažovateľovi *ex offio* obhajcu.

10. Dňa 8. septembra 2016 bolo s'ťažovateľovi umožnené preštudovanie vyšetrovacieho spisu s tým, že mu bolo prehraté špecifikované DVD.

11. Okresná prokuratúra podala 14. septembra 2016 okresnému súdu obžalobu na s'ťažovateľa.

12. Ďalšie záujmové združenie podalo 20. septembra 2016 záruku za s'ťažovateľa. Dňa 22. septembra 2016 poskytl za s'ťažovateľa záruku jeho rodičia.

13. Okresný súd vypočul 28. septembra 2016 sťažovateľa a následne rozhodol o jeho prepustení z väzby na slobodu.
14. Okresný súd trestným rozkazom č. k. 2T/98/2016-452 z 28. septembra 2016 uznal sťažovateľa vinným. Proti trestnému rozkazu podal sťažovateľ 10. októbra 2016 odpor.
15. Dňa 17. októbra 2016 okresný súd opatrením zrušil sťažovateľovi ustanovenie obhajcu.
16. V priebehu 15. novembra 2016 až 21. novembra 2016 viaceré záujmové združenia, fyzické osoby a rodičia sťažovateľa predložili záruku za sťažovateľa.
17. Dňa 21. novembra 2016 sa uskutočnilo hlavné pojednávanie.
18. Dňa 2. januára 2017 sťažovateľ požiadal o zrušenie obmedzení, ktoré mu boli uložené pri prepustení z väzby. Dňa 3. januára 2017 predložila probačná úradníčka správu z probácie. Okresný súd na neverejnom zasadnutí 23. januára 2017 zmenil obmedzenia uložené sťažovateľovi.
19. Dňa 1. februára 2017 sa uskutočnilo hlavné pojednávanie.
20. Okresný súd na neverejnom zasadnutí 10. apríla 2017 zmenil obmedzenia uložené sťažovateľovi. Sťažovateľ požiadal 31. mája 2017 o zrušenie uložených obmedzení. Dňa 20. júna 2017 bola predložená správa z probácie.
21. Dňa 26. júna 2017 sa uskutočnilo hlavné pojednávanie.
22. Sťažovateľ požiadal o zrušenie uložených obmedzení.
23. Dňa 10. januára 2018 a 16. januára 2018 prokurátorka predložila rozsudok súdu, ktorým bol schválený úkon opatrovníka maloletej poškodenej – udelenie súhlasu s trestným stíhaním sťažovateľa.
24. Dňa 31. januára 2018 sťažovateľ požiadal o zrušenie uložených obmedzení. Dňa 13. februára 2018 okresný súd požiadal probačnú úradníčku o predloženie probačných správ.
25. Okresný súd vykonal 19. februára 2018 hlavné pojednávanie, na ktorom tiež zamietol návrh sťažovateľa na zrušenie uložených obmedzení.
26. Okresný súd na hlavnom pojednávaní 19. marca 2018 rozhodol rozsudkom č. k. 2T/98/2016-830, ktorým uznal sťažovateľa vinným zo spáchania špecifikovaných skutkov. Proti rozsudku podal sťažovateľ odvolanie. Písomné odôvodnenie odvolania predložil 11. mája 2018. Spis s odvolaním bol predložený krajskému súdu 1. júna 2018.
27. Na verejnom zasadnutí krajského súdu 20. septembra 2018 sťažovateľ vzniesol námietku zaujatosti proti členovi senátu, ktorej bolo vyhovené.
28. Krajský súd 25. septembra 2018 zamietol návrh sťažovateľa na zrušenie uložených obmedzení.
29. Sťažovateľ požiadal o zrušenie uložených obmedzení a tiež podal sťažnosť proti uzneseniu o vylúčení člena senátu. Dňa 5. novembra 2018 podal sťažovateľ dôkazný návrh. Následne 7. novembra 2018 požiadal o zrušenie uložených obmedzení.
30. Krajský súd uznesením č. k. 4To/61/2018-981 z 8. novembra 2018 odvolanie sťažovateľa zamietol.

31. Na neverejnom zasadnutí 22. novembra 2018 krajský súd zamietol sťažnosť sťažovateľa proti uzneseniu o vylúčení člena senátu z dôvodu, že sa sťažovateľ ihneď po vyhlásení sťažnosťou napadnutého uznesenia vzdal opravného prostriedku.

32. Okresný súd uznesením zo 7. januára 2019 uložil sťažovateľovi povinnosť nahradiť trovy väzby a trovy konania.

33. Dňa 8. novembra 2020 sťažovateľovi uplynula skúšobná doba. Okresný súd uznesením z 19. apríla 2021 rozhodol, že sa sťažovateľ v skúšobnej dobe osvedčil.

34. Proti uzneseniu krajského súdu z 8. novembra 2018 podal sťažovateľ 28. januára 2022 dovolanie. Okresná prokuratúra sa k dovolaniu vyjadrila 16. marca 2022. Toto vyjadrenie zaslal okresný súd sťažovateľovi 18. júla 2022. Spis s dovolaním predložil okresný súd dovolaciemu súdu 20. januára 2023, ktorý vo veci „*doposiaľ nerozhodol*.“

II.

Argumentácia sťažovateľa

35. Podstatou argumentácie sťažovateľa je námietka, že orgány činné v trestnom konaní v prípravnom konaní a špecifikované súdy v trestnom konaní súdnom nepostupovali bez zbytočných prietáhov a v primeranej lehote, čím boli porušené ním označené práva podľa ústavy a dohovoru.

36. Z vymedzeného prehľadu napadnutého konania v trestnej veci sťažovateľa vyplýva, že predprípravné konanie trvalo 2 mesiace a prípravné konanie 2,5 mesiaca. Sťažovateľ bol obmedzený na osobnej slobode celkovo 3 mesiace (od 1. júla 2016 do 28. septembra 2016). Počas prípravného konania rozhodoval prvostupňový súd aj odvolací súd o väzbe, o ustanovení obhajcu sťažovateľovi a o ustanovení opatrovníka maloletej poškodenej. Súdne konanie na súde prvého stupňa trvalo 1 rok a 6 mesiacov (od 14. septembra 2016 do 19. marca 2018) a odvolacie konanie 7 mesiacov (od 19. marca 2018 do 8. novembra 2018). Trestné stíhanie sťažovateľa celkovo trvalo od 1. júla 2016 do 8. novembra 2018, teda 2 roky a 4 mesiace. Aktuálne trvalo dovolacie konanie už 3 roky a 2 mesiace.

37. Sťažovateľ uvádza, že prípravné konanie netrvalo dlho, vyšetrovateľ bol aktívny, mohlo však prebehnúť rýchlejšie, keďže išlo o skutkovo jednoduchú vec. Poukazuje na to, že záverečné preštudovanie vyšetrovacieho spisu sa muselo opakovať, resp. dopĺňať, keďže sťažovateľ sa nemohol oboznámiť s DVD. Počas konania na súde prvého stupňa sa vyskytol technický problém s CD nosičmi (nemožnosť ich prehratia), čo prispelo k predĺženiu súdneho konania. V trestnom spise teda boli zaradené dôkazné prostriedky, ktoré nebolo možné riadne vykonať, za čo nesie zodpovednosť štát reprezentovaný príslušným orgánom. Je aj otázne, či bolo potrebné pribrať do konania znalca – psychológa, keď znalecké dokazovanie neskúmalo otázky potrebné pre trestnoprávnu kvalifikáciu skutku.

38. Sťažovateľ bol počas vyšetrovania vo väzbe, trestné konanie dopadalo na sťažovateľa s osobitnou naliehavosťou, preto sa vyžadovalo konanie s mimoriadnou rýchlosťou. Napriek tomu medzi návrhom vyšetrovateľa na podanie obžaloby a podaním obžaloby uplynuli 2 týždne.

39. Predmetná vec nevyžadovala zložité dokazovanie, vypočutie veľkého počtu svedkov a ani veľký počet hlavných pojednávaní. Išlo o právne a skutkovo jednoduchú vec. Sťažovateľ

konanie nezdržiaval, nemaril a na jeho celkové trvanie nemal žiaden vplyv. Do konania podalo viacero subjektov záruku za sťažovateľa, ktoré však okresný súd nemusel osobitne vybavovať, preto na dĺžke napadnutého konania nemali podiel. Sťažovateľ podal zmätočne sťažnosť proti vylúčeniu člena senátu, ktorého sám namietol a sťažnosti sa vzdal, ale o tejto sťažnosti odvolací súd rozhodoval až po právoplatnom odsúdení sťažovateľa a iba ju formálne zamietol.

40. Celkové trvanie napadnutého konania, nečinnosť a nesprávna činnosť orgánov činných v trestnom konaní a súdov, správanie sťažovateľa, skutková a právna jednoduchosť veci a predmet konania vyžadujúci zvýšenú rýchlosť (osobitne počas väzobného stíhania) odôvodňujú priznanie finančného zadosťučinenia v sume 2 000 eur za každý začatý rok trvania konania (7 začatých rokov) po vylúčení období, keď trestné konanie neprebiehало. Sťažovateľ sa domáha finančného zadosťučinenia v sume 1 000 eur od okresného riaditeľstva, 1 000 eur od okresnej prokuratúry, 3 000 eur od súdu prvého stupňa, 2 000 eur od krajského súdu a 7 000 eur od najvyššieho súdu.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

41. Ústavný súd podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) návrh na začatie konania predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon v § 9 neustanovuje inak.

42. Ústavný súd si pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03, IV. ÚS 105/07, IV. ÚS 90/2010). Z toho vyplýva, že právne východiská, na základe ktorých ústavný súd preskúmava, či došlo k ich porušeniu, sú vo vzťahu k označeným právam identické.

43. Súčasťou stabilnej rozhodovacej činnosti ústavného súdu je názor, v zmysle ktorého sa ochrana základnému právu podľa čl. 48 ods. 2 ústavy poskytuje v konaní pred ústavným súdom len vtedy, ak v čase uplatnenia tejto ochrany porušovanie základného práva označenými orgánmi verejnej moci ešte trvalo. Ak v čase, keď došla sťažnosť ústavnému súdu, už nemôže dochádzať k porušovaniu označeného základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ústavný súd sťažnosť odmietne, vychádzajúc pritom z účelu týchto práv, ktorých spoločným menovateľom je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia orgánu verejnej moci. Inými slovami, ústavný súd poskytuje ochranu práv podľa čl. 48 ods. 2 ústavy len vtedy, ak v čase uplatnenia tejto ochrany porušenie základného práva ešte trvalo alebo k jeho porušeniu dochádza (I. ÚS 34/99, III. ÚS 20/00, I. ÚS 22/01, II. ÚS 204/03, IV. ÚS 102/05). Uvedený právny názor ústavného súdu je akceptovaný aj judikatúrou ESLP (Miroslav Mazurek v. Slovenská republika z 3. 3. 2009, sťažnosť č. 16970/05) vo vzťahu k právu podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

44. V prerokovanej veci je zjavné, že v čase podania ústavnej sťažnosti prípravné konanie bolo ukončené podaním obžaloby prokurátorom. Orgány činné v trestnom konaní prípravnom (vyšetrovateľ, dozorový prokurátor, sudca pre prípravné konanie) takto v čase podania ústavnej sťažnosti už zjavne nemohli porušovať označené práva sťažovateľa podľa ústavy a dohovoru.

Pokiaľ ide o trestné konanie súdne v trestnej veci sťažovateľa bolo právoplatne rozhodnuté o jeho vine a treste a zároveň aj o súvisiacich otázkach. Z argumentácie sťažovateľa vyplýva, že v čase podania ústavnej sťažnosti (30. marca 2025) mal trvať stav právnej neistoty vo vzťahu k rozhodovaniu o jeho dovolaní najvyšším súdom. Zo zistenia ústavného súdu vyplýva, že ani uvedený argument nie je opodstatnený, keďže najvyšší súd o dovolaní sťažovateľa rozhodol 26. marca 2025 tak, že dovolanie odmietol, t. j. ešte pred podaním ústavnej sťažnosti, a na jeho vec je v takom prípade plne aplikovateľná judikatúra ESLP (Miroslav Mazurek v. Slovenská republika z 3. 3. 2009, sťažnosť č. 16970/05), a to aj vo vzťahu k sťažovateľom v záhlaví tohto uznesenia označeným porušovateľom jeho práv (Obluk proti Slovenskej republike, sťažnosť č. 69484/01). Súdny spis s rozhodnutím o dovolaní bol vrátený 14. mája 2025 mestskému súdu, ktorý následne bude doručovať uznesenie dovolacieho súdu stranám. Z uvedeného vyplýva, že v čase podania ústavnej sťažnosti už nemohol byť porušovateľom sťažovateľom označených práv žiaden zo súdov konajúcich v trestnom konaní súdnom, ktorý sťažovateľ označil v petite ústavnej sťažnosti. Sťažovateľ podal ústavnú sťažnosť v čase, keď už nemohlo dochádzať k porušovaniu označeného základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru žiadnym s ním označených orgánov verejnej moci, resp. súdnej moci.

45. Sťažovateľ evidentne nepostupoval v súlade so zásadou „*vigilantibus iura scripta sunt*“ [t. j. „práva patria len bdelym (pozorným, ostražitým, opatrným, starostlivým)“, teda tým, ktorí sa aktívne zaujímajú o ochranu a výkon svojich práv, ktorá vyžaduje, aby aj obžalovaný sledoval svoje subjektívne práva a robil také kroky, v ktorých dôsledku by nedochádzalo k ich ohrozovaniu a poškodzovaniu]. Ani ústavnú sťažnosť na prietahy v konaní nemožno považovať za časovo neobmedzený právny prostriedok ochrany základných práv alebo slobôd (I. ÚS 28/2020, I. ÚS 366/2021, I. ÚS 191/2022, I. ÚS 167/2023, I. ÚS 87/2025) a možno sa ňou domáhať nápravy v čase, keď k porušeniu označených práv ešte dochádza, a nie až *ex post* po právoplatnom skončení celého konania. Sťažovateľ mal dostatočný časový priestor napadnúť ústavnou sťažnosťou porušenie svojich práv v čase, keď porušovateľ, resp. porušovatelia mali dispozíciu s vecou, a nie až v čase, keď už dĺžku konania (vzhľadom na skončenie veci) nemohol porušovateľ, resp. porušovatelia nijako ovplyvniť, preto nemožno považovať orgány činné v trestnom konaní za jediný subjekt, ktorý nesie za vzniknutú situáciu výlučnú zodpovednosť (m. m. I. ÚS 136/2025, uznesenie z 22. februára 2025). Ústavnému súdu tak nebolo umožnené uplatnenie jeho právomoci vyplývajúcej z inej judikatúry ESLP (Klein proti Slovenskej republike, sťažnosť č. 45844/21, rozsudok z 30. 3. 2023, Bartók proti Slovenskej republike, sťažnosť č. 2776/21, rozsudok z 30. 9. 2021, Puškášová proti Slovenskej republike, sťažnosť č. 5011/20, rozsudok z 20. 5. 2021 a ďalšie), pretože ak sťažovateľom označený orgán verejnej moci pred podaním ústavnej sťažnosti v jeho veci už rozhodol, nemohol byť v čase podania ústavnej sťažnosti porušovateľom práv sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, resp. v primeranej lehote.

46. Účelom ústavnej sťažnosti je zjednanie nápravy smerujúcej k ukončeniu (prietahovej) veci v primeranej lehote, a tým k odstráneniu právnej neistoty sťažovateľa, preto nemožno na výsledok nahliadať len cez prizmu primeraného finančného zadosťučinenia, ktoré by nemalo byť ponímané ako výsledok a cieľ tohto konania, ale ako dovŕšenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany, nielen vyslovenie porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez porušovania základného práva (m. m. napr. IV. ÚS 210/04).

47. Na základe uvedeného ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľa odmietol ako zjavne neopodstatnenú podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde.

48. Keďže ústavná sťažnosť sťažovateľa bola odmietnutá ako celok už pri jej predbežnom prerokovaní, rozhodovanie o jeho ďalších návrhoch v uvedenej veci stratilo opodstatnenie.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 29. mája 2025

Jana Baricová
predsedníčka senátu